

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 19ης Δεκεμβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας – Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 – Άρθρο 13, παράγραφος 2 και παράγραφος 3 – Αποτελέσματα της προστασίας – Σύστημα διαδοχικής προστασίας – Καλλιέργεια συστατικών ποικιλίας και συγκομιδή των καρπών τους – Διάκριση μεταξύ των πράξεων που τελούνται επί των συστατικών ποικιλίας και των πράξεων που τελούνται επί του συγκομισθέντος υλικού – Έννοια της χρησιμοποίησης συστατικών ποικιλίας άνευ αδειάς – Άρθρο 95 – Προσωρινή προστασία»

Στην υπόθεση C-176/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) με απόφαση της 6ης Μαρτίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Μαρτίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

Club de Variedades Vegetales Protegidas

κατά

Adolfo Juan Martínez Sanchís,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. G. Xuereb, πρόεδρο τμήματος, T. von Danwitz (εισηγητή) και A. Kumin, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: L. Carrasco Marco, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Μαΐου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Club de Variedades Vegetales Protegidas, εκπροσωπούμενη από τον P. Tent Alonso, abogado, καθώς και από τις V. Gigante Pérez, G. Navarro Pérez και I. Pérez-Cabrero Ferrández, abogadas,
- ο A. J. Martínez Sanchís, εκπροσωπούμενος από την C. Kraus Frutos, abogada, και από την M. L. Maestre Gómez, procuradora,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Γ. Κανελλόπουλο καθώς και από τις Ε. Λευθεριώτου και Α. Βασιλοπούλου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις B. Eggers, I. Galindo Martín, G. Koleva και F. Castilla Contreras καθώς και από τον F. Castillo de la Torre,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ 1994, L 227, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, της Club de Variedades Vegetales Protegidas (στο εξής: CVVP), η οποία εκπροσωπεί τα συμφέροντα του κατόχου κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την ποικιλία μανταρινιάς Nadorcott, και, αφετέρου, του Adolfo Juan Martínez Sanchís σχετικά με την εκμετάλλευση, εκ μέρους του τελευταίου, δενδρυλλίων της ποικιλίας αυτής.

Το νομικό πλαίσιο

Η Σύμβαση UPOV

- 3 Η διεθνής σύμβαση για την προστασία των νέων ποικιλιών φυτών, της 2ας Δεκεμβρίου 1961, όπως αναθεωρήθηκε στις 19 Μαρτίου 1991 (στο εξής: Σύμβαση UPOV), εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2005 (ΕΕ 2005, L 192, σ. 63).
- 4 Κατά το άρθρο 14 της ως άνω Συμβάσεως:

«1. [Πράξεις αναφορικά με το υλικό πολλαπλασιασμού] α) Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 15 και 16, για τις ακόλουθες πράξεις όσον αφορά το υλικό πολλαπλασιασμού της προστατευόμενης ποικιλίας, απαιτείται άδεια του δημιουργού:

παραγωγή ή αναπαραγωγή (πολλαπλασιασμός),

επεξεργασία με σκοπό την αναπαραγωγή,

προσφορά προς πώληση,

πώληση ή άλλου είδους διάθεση στην αγορά,

εξαγωγή,

εισαγωγή,

αποθήκευση για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους στα σημεία i) έως vi) λόγους.

β) Ο δημιουργός μπορεί να χορηγεί την άδεια αυτή υπό όρους και περιορισμούς.

2. [Πράξεις σχετικά με το συγκομισθέν υλικό] Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 15 και 16, για τις πράξεις που αναφέρονται στα σημεία i) έως vii) της παραγράφου 1 στοιχείο α) σχετικά με το συγκομισθέν υλικό, συμπεριλαμβανομένων ολόκληρων φυτών και μερών φυτών, που λαμβάνεται μέσω της χρησιμοποίησης υλικού πολλαπλασιασμού της προστατευόμενης ποικιλίας χωρίς σχετική άδεια, απαιτείται άδεια από το δημιουργό, εκτός αν ο δημιουργός είχε εύλογες δυνατότητες να ασκήσει το δικαίωμά του επί του ως άνω υλικού πολλαπλασιασμού.

[...]»

Ο κανονισμός 2100/94

- 5 Η δέκατη τέταρτη, η δέκατη έβδομη, η δέκατη όγδοη, η εικοστή και η εικοστή ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2100/94 έχουν ως εξής:

«[εκτιμώντας] ότι, δεδομένου ότι τα αποτελέσματα του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικών ποικιλιών πρέπει να είναι ενιαία σε όλη την Κοινότητα, οι εμπορικές συναλλαγές που υπόκεινται στην έγκριση του κατόχου πρέπει να καθοριστούν επακριβώς· ότι το φάσμα της προστασίας πρέπει να επεκταθεί, σε σύγκριση με τα περισσότερα εθνικά συστήματα, σε συγκεκριμένο υλικό της ποικιλίας, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το εμπόριο μέσω τρίτων χωρών χωρίς προστασία· ότι, εντούτοις, η καθιέρωση της αρχής της ανάλωσης των δικαιωμάτων πρέπει να εξασφαλίζει ότι η προστασία δεν είναι υπερβολική·

[...]

ότι η ενάσκηση των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών πρέπει να υπάγεται σε περιορισμούς που καθορίζονται από διατάξεις δημοσίου συμφέροντος·

ότι αυτό περιλαμβάνει τη διασφάλιση της γεωργικής παραγωγής· ότι, για το σκοπό αυτόν, πρέπει να χορηγείται άδεια στους καλλιεργητές για τη χρησιμοποίηση του προϊόντος της συγκομιδής για αναπαραγωγή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις·

[...]

ότι θα πρέπει να προβλέπεται επίσης υποχρεωτική παροχή άδειας, υπό ορισμένες περιστάσεις, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, στους οποίους μπορεί να περιλαμβάνεται η ανάγκη τροφοδοσίας της αγοράς με υλικό που παρουσιάζει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ή διατήρησης των κινήτρων για τη συνεχή βελτίωση των ήδη βελτιωμένων ποικιλιών·

[...]

ότι ο παρών κανονισμός λαμβάνει υπόψη τις υφιστάμενες διεθνείς συμβάσεις όπως η [Σύμβαση UPOV]
[...]

- 6 Το άρθρο 5 του ως άνω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αντικείμενο των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών», προβλέπει στην παράγραφο 3 τα εξής:

«Η ομάδα φυτών αποτελείται από ολόκληρα φυτά ή από μέρη φυτών, εφόσον τα μέρη αυτά είναι ικανά να παράγουν ολόκληρα φυτά. Τα φυτά, καθώς και τα μέρη αυτών, καλούνται εφεξής “συστατικά ποικιλίας”.»

- 7 Το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαιώματα του κατόχου κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας και απαγορευμένες πράξεις», ορίζει τα εξής:

«1. Σύμφωνα με το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, ο κάτοχος ή οι κάτοχοι κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, καλούμενος εφεξής “κάτοχος”, δικαιούται να προβαίνει στις ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 15 και 16, για τις ακόλουθες πράξεις όσον αφορά τα συστατικά ποικιλίας, ή τα συγκομισθέντα υλικά της προστατευόμενης ποικιλίας, καλούμενα και τα δύο εφεξής “υλικό”, απαιτείται η άδεια του κατόχου:

- α) παραγωγή ή αναπαραγωγή (πολλαπλασιασμός)·
- β) επεξεργασία με σκοπό την αναπαραγωγή·
- γ) προσφορά προς πώληση·
- δ) πώληση ή άλλου είδους διάθεση στην αγορά·
- ε) εξαγωγή από την Κοινότητα·
- στ) εισαγωγή στην Κοινότητα·
- ζ) αποθήκευση για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους στα στοιχεία α) έως στ) λόγους.

Ο κάτοχος μπορεί να χορηγεί την άδεια αυτή υπό όρους και περιορισμούς.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται για συγκομισθέν υλικό μόνον εάν το εν λόγω υλικό αποκτήθηκε διά χρησιμοποίησεως συστατικών της προστατευόμενης ποικιλίας άνευ σχετικής αδειας και εκτός εάν ο κάτοχος είχε εύλογες δυνατότητες να ασκήσει το δικαίωμά του επί των συστατικών αυτών ποικιλίας.

[...]»

- 8 Το άρθρο 16 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ανάλωση των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών», ορίζει τα εξής:

«Το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας δεν περιλαμβάνει ενέργειες που αφορούν οιοδήποτε υλικό της προστατευόμενης ποικιλίας ή μιας ποικιλίας που καλύπτεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 5, το οποίο διατέθηκε από τον κάτοχο ή με συγκατάθεσή του, σε τρίτους, σε οποιοδήποτε μέρος της Κοινότητας ή όποιο άλλο υλικό προερχόμενο από το προαναφερόμενο υλικό, εκτός αν οι ενέργειες αυτές:

- α) συνεπάγονται περαιτέρω αναπαραγωγή της οικείας ποικιλίας, εκτός εάν κατά τη διάθεση του υλικού υπήρχε πρόθεση να γίνει [η] εν λόγω αναπαραγωγή

ή

- β) συνεπάγονται εξαγωγή συστατικών ποικιλίας σε τρίτη χώρα η οποία δεν προστατεύει τις ποικιλίες του φυτικού γένους ή είδους στο οποίο ανήκει η ποικιλία, εκτός αν το υλικό εξάγεται με τελικό σκοπό να καταναλωθεί.»

9 Το άρθρο 94 του κανονισμού 2100/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Παραβίαση», ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε πρόσωπο το οποίο:

α) επιχειρεί πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 2, όσον αφορά μία ποικιλία για την οποία έχει παραχωρηθεί κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, χωρίς να είναι εξουσιοδοτημένος προς τούτο

ή

β) δεν χρησιμοποιεί ορθώς την ονομασία ποικιλίας όπως αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 ή παραλείπει τις σχετικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2

ή

γ) χρησιμοποιεί, κατ' αντίθεση προς το άρθρο 18 παράγραφος 3 την ονομασία ποικιλίας για την οποία έχει παραχωρηθεί κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας ή χαρακτηρισμό που μπορεί να προκαλέσει σύγχυση με αυτή,

μπορεί να υποχρεωθεί από τον κάτοχο σε παύση της παραβίασης ή σε καταβολή εύλογης αποζημίωσης ή και στα δύο.

2. Κάθε πρόσωπο το οποίο ζημιώνει άλλον από δόλο ή αμέλεια έχει επιπλέον υποχρέωση να αποζημιώσει τον κάτοχο για την περαιτέρω ζημία που προξενήθηκε από την παραβίαση. Σε περίπτωση ελαφράς αμέλειας, η αξίωση αυτή μπορεί να μειωθεί ανάλογα με το βαθμό της ελαφράς αμέλειας, δεν μπορεί όμως να είναι κατώτερη του οφέλους που αποκόμισε ο παραβάτης από την παραβίαση.»

10 Το άρθρο 95 του ως άνω κανονισμού έχει ως εξής:

«Ο κάτοχος μπορεί να απαιτήσει εύλογη αποζημίωση από κάθε πρόσωπο το οποίο, στο χρονικό διάστημα μεταξύ της δημοσίευσης της αιτήσεως για την παραχώρηση του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας και της παραχώρησής του, είχε τελέσει πράξη που θα ήταν απαγορευμένη ύστερα από αυτό το χρονικό διάστημα λόγω του εν λόγω κοινοτικού δικαιώματος.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

11 Κατόπιν αιτήσεως που υπέβαλε η Nadorcott Protection SARL στις 22 Αυγούστου 1995 ενώπιον του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ), το τελευταίο της χορήγησε, στις 4 Οκτωβρίου 2004, κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την ποικιλία μανταρινιάς που ονομάζεται «Nadorcott». Κατά της απόφασής αυτής ασκήθηκε προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα, η οποία απορρίφθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2005 με απόφαση που δημοσιεύθηκε στο Επίσημο Δελτίο του ΚΓΦΠ της 15ης Φεβρουαρίου 2006.

12 Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 22ας Αυγούστου 1995 και της 15ης Φεβρουαρίου 2006, ο A. J. Martínez Sanchís αγόρασε, από φυτώριο λιανικής πωλήσεως, δενδρύλλια της ποικιλίας Nadorcott, ορισμένα από τα οποία καλλιεργήθηκαν την άνοιξη του 2005 και άλλα την άνοιξη του 2006. Μετά τις 15 Φεβρουαρίου 2006, αντικατέστησε ορισμένα δενδρύλλια της εν λόγω φυτικής ποικιλίας, τα δε νέα δενδρύλλια αγοράστηκαν, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, από το ίδιο φυτώριο.

13 Η CVVP, η οποία εξουσιοδοτήθηκε να ασκήσει αγωγές λόγω προσβολής δικαιωμάτων όσον αφορά την ποικιλία Nadorcott, στράφηκε δικαστικώς κατά του A. J. Martínez Sanchís, για τον λόγο ότι προσέβαλε τα δικαιώματα του κατόχου του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον

αφορά την εν λόγω φυτική ποικιλία. Συγκεκριμένα, η CVVP άσκησε, αφενός, αγωγή στηριζόμενη στην «προσωρινή προστασία» όσον αφορά τις πράξεις που τέλεσε ο A. J. Martínez Sanchís πριν από τη χορήγηση του εν λόγω δικαιώματος, δηλαδή πριν από τις 15 Φεβρουαρίου 2006, και, αφετέρου, αγωγή λόγω προσβολής των δικαιωμάτων εξαιτίας των πράξεων που τελέστηκαν μετά την ημερομηνία αυτή. Επιπλέον, η CVVP ζήτησε την παύση όλων των προαναφερόμενων πράξεων, συμπεριλαμβανομένης εκείνης που αφορά την εμπορία των καρπών που ελήφθησαν από δένδρα της εν λόγω φυτικής ποικιλίας, καθώς και αποζημίωση για τις ζημιές που ισχυρίζεται ότι υπέστη από τις πράξεις τις οποίες τέλεσε ο A. J. Martínez Sanchís τόσο κατά την περίοδο προσωρινής προστασίας όσο και μετά από αυτήν.

- 14 Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, εκτιμώντας ότι η αξίωση στην οποία στηριζόταν η ασκηθείσα εκ μέρους της CVVP αγωγή λόγω προσβολής δικαιωμάτων είχε παραγραφεί βάσει του άρθρου 96 του κανονισμού 2100/94, απέρριψε την αγωγή της.
- 15 Το Audiencia Provincial (περιφερειακό δικαστήριο, Ισπανία), επιληφθέν εφέσεως κατά της αποφάσεως αυτής, έκρινε ότι η αξίωση στην οποία στηριζόταν η αγωγή δεν είχε παραγραφεί, αλλά απέρριψε την αγωγή ως αβάσιμη. Το εν λόγω δικαστήριο διαπίστωσε, αφενός, ότι ο A. J. Martínez Sanchís αγόρασε τα δενδρύλλια της ποικιλίας Nadorcott καλόπιστα, από φυτώριο λιανικής πώλησεως και, αφετέρου, ότι η εν λόγω αγορά είχε τελεσθεί σε ημερομηνία προγενέστερη εκείνης της χορηγήσεως του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την εν λόγω ποικιλία, δηλαδή πριν από τις 15 Φεβρουαρίου 2006. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το εν λόγω δικαστήριο αποφάσισε ότι οι αξιώσεις της CVVP ήταν αβάσιμες.
- 16 Το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) επελήφθη αιτήσεως αναιρέσεως την οποία άσκησε η CVVP κατά της ως άνω αποφάσεως.
- 17 Το δικαστήριο αυτό διερωτάται ως προς το ζήτημα κατά πόσον η καλλιέργεια συστατικών ποικιλίας μιας προστατευόμενης ποικιλίας και η συγκομιδή των καρπών των εν λόγω συστατικών πρέπει να θεωρούνται ως πράξη που αφορά τα «συστατικά ποικιλίας» και για την οποία απαιτείται, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2100/94, η προηγούμενη άδεια του κατόχου του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά τη συγκεκριμένη φυτική ποικιλία, ελλείψει της οποίας η πράξη αυτή συνιστά πράξη προσβολής δικαιωμάτων ή πρέπει, μάλλον, να θεωρούνται ως πράξη που αφορά το «συγκομισθέν υλικό», το οποίο, κατά το ίδιο δικαστήριο, υπόκειται στην εν λόγω απαίτηση προηγούμενης παροχής αδείας μόνον υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού.
- 18 Σε περίπτωση κατά την οποία γίνει δεκτό ότι το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 έχει εφαρμογή στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, επιπλέον, αν η προϋπόθεση σχετικά με «χρησιμοποίηση συστατικών της προστατευόμενης ποικιλίας άνευ σχετικής αδείας», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, μπορεί να πληρούται όταν η επίμαχη ποικιλία, της οποίας τα δενδρύλλια αποκτήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της δημοσιεύσεως της αιτήσεως για την χορήγηση του δικαιώματος και της πραγματικής χορηγήσεως του εν λόγω δικαιώματος, απολαύει μόνον «προσωρινής προστασίας», σύμφωνα με το άρθρο 95 του κανονισμού αυτού.
- 19 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Σε περίπτωση κατά την οποία καλλιεργητής έχει αγοράσει από φυτώριο (κατάστημα τρίτου) δενδρύλλια φυτικής ποικιλίας και τα έχει φυτέψει προτού η χορήγηση δικαιωμάτων επί της ποικιλίας αυτής αρχίσει να αναπτύσσει αποτελέσματα, πρέπει η μεταγενέστερη δραστηριότητα του καλλιεργητή, η οποία συνίσταται στη συλλογή των διαδοχικών συγκομιδών των δένδρων, να πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, με το σκεπτικό ότι πρόκειται για “συγκομισθέν υλικό”, προκειμένου να εμπίπτει στο *ius prohibendi* του άρθρου 13, παράγραφος 2,

του κανονισμού [2100/94]; Ή πρέπει να γίνει δεκτό ότι η δραστηριότητα αυτή συγκομιδής συνιστά πράξη παραγωγής ή αναπαραγωγής της ποικιλίας, εκ της οποίας προκύπτει το “συγκομισθέν υλικό”, για την απαγόρευση της οποίας από τον δικαιούχο της ποικιλίας δεν απαιτείται η πλήρωση των προϋποθέσεων της παραγράφου 3;

- 2) Συνάδει προς το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού [2100/94] ερμηνεία κατά την οποία το σύστημα διαδοχικής προστασίας έχει εφαρμογή σε οποιαδήποτε από τις περιγραφόμενες στην παράγραφο 2 συμπεριφορές που αφορούν το “συγκομισθέν υλικό”, περιλαμβανομένης της ίδιας της συγκομιδής, ή μόνο σε αυτές που έπονται της παραγωγής του συγκομισθέντος αυτού υλικού, όπως θα μπορούσαν να είναι η αποθήκευση και η εμπορία του;
- 3) Κατά την εφαρμογή του προβλεπόμενου από το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού [2100/94] συστήματος επεκτάσεως της διαδοχικής προστασίας επί του “συγκομισθέντος υλικού”, είναι αναγκαίο, προκειμένου να πληρούται η πρώτη προϋπόθεση, η αγορά των δενδρυλλίων να είχε πραγματοποιηθεί μετά τη χορήγηση στον δικαιούχο κοινοτικών δικαιωμάτων επί της φυτικής ποικιλίας ή θα αρκούσε το γεγονός ότι ο δικαιούχος ετύγχανε κατά τον χρόνο εκείνο προσωρινής προστασίας, δεδομένου ότι η αγορά είχε πραγματοποιηθεί κατά την περίοδο μεταξύ της δημοσίευσής της αιτήσεως και της ενάρξεως ισχύος των δικαιωμάτων επί της φυτικής ποικιλίας;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του δευτέρου ερωτήματος

- 20 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, καίτοι η CVVP υποστήριξε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι ο A. J. Martínez Sanchís είχε προβεί σε φύτευση, εμβολιασμό ή εμπορική εκμετάλλευση της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης φυτικής ποικιλίας, το εν λόγω δικαστήριο αναφέρει αποκλειστικώς, κατά την εκ μέρους του έκθεση των σχετικών με τη διαφορά της κύριας δίκης πραγματικών περιστατικών, ότι αυτός προέβη σε φύτευση των δενδρυλλίων που είχε αγοράσει σε φυτώριο. Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι κατά πάσα πιθανότητα δεν προέβη ο ίδιος σε πολλαπλασιασμό συστατικών της προστατευόμενης ποικιλίας, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει, κατά συγκλίνοντα τρόπο, από τις γραπτές παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο, ο καρπός που έχει αποτελέσει αντικείμενο συγκομιδής από μανταρινιές της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης ποικιλίας Nadorcott δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως υλικό πολλαπλασιασμού των φυτών της εν λόγω φυτικής ποικιλίας.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημά του, που πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α’, και παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 έχει την έννοια ότι για τη δραστηριότητα καλλιέργειας προστατευόμενης ποικιλίας και συγκομιδής των καρπών της, οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού, απαιτείται η παροχή αδειάς εκ μέρους του δικαιούχου της εν λόγω φυτικής ποικιλίας εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου.
- 22 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α’, του κανονισμού 2100/94, για τις «πράξεις παραγωγής ή αναπαραγωγής (πολλαπλασιασμού)» που αφορούν τα «συστατικά ποικιλίας» ή το «συγκομισθέν υλικό» προστατευόμενης ποικιλίας, απαιτείται η άδεια του κατόχου του δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας.
- 23 Καίτοι η εν λόγω διάταξη κάνει μνεία τόσο των συστατικών ποικιλίας όσο και του συγκομισθέντος υλικού της προστατευόμενης ποικιλίας, τα οποία από κοινού αποκαλεί «υλικό», εντούτοις, η προστασία που προβλέπεται για τις δύο αυτές κατηγορίες διαφέρει. Πράγματι, το άρθρο 13, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζει ότι, όσον αφορά τις πράξεις περί των οποίων

γίνεται λόγος στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου και οι οποίες αφορούν το συγκομισθέν υλικό, μια τέτοια άδεια απαιτείται μόνον εάν το εν λόγω υλικό αποκτήθηκε διά χρησιμοποίησης συστατικών της προστατευόμενης ποικιλίας άνευ σχετικής αδείας και υπό την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος της εν λόγω ποικιλίας δεν είχε εύλογες δυνατότητες να ασκήσει το δικαίωμά του επί των συστατικών ποικιλίας της προστατευόμενης ποικιλίας. Ως εκ τούτου, η απαιτούμενη βάση του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού άδεια εκ μέρους του κατόχου κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας απαιτείται, σχετικά με πράξεις που αφορούν το συγκομισθέν υλικό, μόνον όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου.

- 24 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο κανονισμός 2100/94 προβλέπει «πρωτογενή» προστασία η οποία καλύπτει την παραγωγή ή την αναπαραγωγή συστατικών ποικιλίας, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού. Το δε συγκομισθέν υλικό αποτελεί αντικείμενο «δευτερογενούς» προστασίας, η οποία, μολονότι προβλέπεται ομοίως από την εν λόγω διάταξη, περιορίζεται σημαντικά με τις συμπληρωματικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου (πρβλ. απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2011, Greenstar-Kanzi Europe, C-140/10, EU:C:2011:677, σκέψη 26).
- 25 Επομένως, προκειμένου να προσδιορισθεί αν και υπό ποιες προϋποθέσεις το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2100/94 έχει εφαρμογή στη δραστηριότητα καλλιέργειας προστατευόμενης φυτικής ποικιλίας και συγκομιδής των καρπών της εν λόγω ποικιλίας οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού, πρέπει να εξετασθεί αν η δραστηριότητα αυτή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την παραγωγή ή την αναπαραγωγή συστατικών ποικιλίας ή συγκομισθέντος υλικού της προστατευόμενης ποικιλίας.
- 26 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της συνήθους έννοιας των όρων «παραγωγή» και «αναπαραγωγή» που χρησιμοποιούνται στη διάταξη αυτή, η εν λόγω διάταξη έχει εφαρμογή στις πράξεις με τις οποίες παράγονται νέα συστατικά ποικιλίας ή συγκομισθέν υλικό.
- 27 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 ορίζει την έννοια των «συστατικών ποικιλίας» ως αφορώσα τα ολόκληρα φυτά ή τα μέρη φυτών, εφόσον τα μέρη αυτά είναι ικανά να παράγουν ολόκληρα φυτά.
- 28 Εν προκειμένω, όμως, ο καρπός που έχει αποτελέσει αντικείμενο συγκομιδής από τα δένδρα της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης ποικιλίας δεν μπορεί, όπως προκύπτει από τη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως, να χρησιμοποιηθεί ως υλικό πολλαπλασιασμού των φυτών της εν λόγω ποικιλίας.
- 29 Ως εκ τούτου, η καλλιέργεια μιας τέτοιας προστατευόμενης ποικιλίας και η συγκομιδή των καρπών των δενδρυλλίων της εν λόγω ποικιλίας δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «πράξη παραγωγής ή αναπαραγωγής (πολλαπλασιασμού)» συστατικών ποικιλίας, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2100/94, αλλά πρέπει να θεωρούνται ως παραγωγή συγκομισθέντος υλικού για την οποία απαιτείται η άδεια του κατόχου του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, μόνον εφόσον το εν λόγω συγκομισθέν υλικό αποκτήθηκε διά χρησιμοποίησης συστατικών της προστατευόμενης ποικιλίας άνευ σχετικής αδείας και εκτός εάν ο ως άνω κάτοχος είχε εύλογες δυνατότητες να ασκήσει το δικαίωμά του επί των εν λόγω συστατικών ποικιλίας.
- 30 Η σπουδαιότητα που έχει η ικανότητα πολλαπλασιασμού όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού στις πράξεις παραγωγής ή αναπαραγωγής, πλην των περιπτώσεων στις οποίες πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού όσον αφορά το συγκομισθέν υλικό, επιβεβαιώνεται από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το εν λόγω άρθρο 13.

- 31 Ειδικότερα, από τις διατάξεις του άρθρου 16 του κανονισμού 2100/94, οι οποίες αφορούν την ανάλωση των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών, προκύπτει ότι τα εν λόγω δικαιώματα περιλαμβάνουν πράξεις που αφορούν οιοδήποτε υλικό της προστατευόμενης ποικιλίας το οποίο διατέθηκε από τον κάτοχο ή με συγκατάθεσή του σε τρίτους μόνον εφόσον οι πράξεις αυτές συνεπάγονται, μεταξύ άλλων, περαιτέρω αναπαραγωγή της οικείας ποικιλίας, ως προς την οποία ο κάτοχος δεν έχει παράσχει τη συγκατάθεσή του.
- 32 Όσον αφορά τους σκοπούς του κανονισμού 2100/94, προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την πέμπτη, τη δέκατη τέταρτη και την εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού ότι, μολονότι το σύστημα που έχει θεσπίσει η Ένωση έχει ως σκοπό να παρέχεται προστασία στους δημιουργούς που αναπτύσσουν νέες ποικιλίες προκειμένου να ενθαρρυνθεί, προς το δημόσιο συμφέρον, η βελτίωση και η ανάπτυξη νέων ποικιλιών, η προστασία αυτή δεν πρέπει να βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την ενθάρρυνση της εν λόγω δραστηριότητας, διότι άλλως θα διακυβευόταν η προστασία των δημοσίων συμφερόντων που είναι η διασφάλιση της γεωργικής παραγωγής, η τροφοδοσία της αγοράς με υλικό που παρουσιάζει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ή θα διακυβευόταν ο ίδιος ο σκοπός που συνίσταται στη διατήρηση των κινήτρων για τη συνεχή βελτίωση των ήδη βελτιωμένων ποικιλιών. Ειδικότερα, σύμφωνα με συνδυασμένη ερμηνεία της δέκατης έβδομης και της δέκατης όγδοης αιτιολογικής σκέψεως του εν λόγω κανονισμού, η γεωργική παραγωγή συνιστά δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί την υπαγωγή της ασκήσεως των κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών σε περιορισμούς. Προκειμένου να ανταποκριθεί στον σκοπό αυτό, το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 ορίζει ότι η προστασία που παρέχεται βάσει της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου στον κάτοχο κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας έχει εφαρμογή για το «συγκομισθέν υλικό» μόνον υπό ορισμένες προϋποθέσεις.
- 33 Αντιθέτως, η ερμηνεία σύμφωνα με την οποία το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94 αφορά επίσης, ανεξαρτήτως των προϋποθέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, τη δραστηριότητα που συνίσταται στη συγκομιδή των καρπών προστατευόμενης ποικιλίας, χωρίς οι καρποί αυτοί να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς πολλαπλασιασμού της εν λόγω ποικιλίας, θα ήταν ασύμβατη προς τον εν λόγω σκοπό, δεδομένου ότι θα είχε ως αποτέλεσμα να καταστεί κενή περιεχομένου η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού και, επομένως, να κλονισθεί το σύστημα διαδοχικής προστασίας που θεσπίζεται στο άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού αυτού.
- 34 Επιπλέον, το συνδεόμενο με τη διασφάλιση της γεωργικής παραγωγής δημόσιο συμφέρον, περί του οποίου γίνεται λόγος στη δέκατη έβδομη και στη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2100/94, θα μπορούσε να διακυβευθεί εάν τα δικαιώματα που αντλεί ο κάτοχος κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας από το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2100/94 εκτείνονταν, ανεξαρτήτως των προϋποθέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, στα προϊόντα της συγκομιδής της προστατευόμενης ποικιλίας που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς πολλαπλασιασμού.
- 35 Η ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η «πρωτογενής» προστασία βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού περιορίζεται, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες πληρούνται όσον αφορά το συγκομισθέν υλικό οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου, στα συστατικά ποικιλίας ως υλικό πολλαπλασιασμού, επιρρωννύεται από το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως UPOV, η οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την ερμηνεία του εν λόγω κανονισμού, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 29 του κανονισμού αυτού.
- 36 Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', της ως άνω Συμβάσεως, η άδεια του δημιουργού απαιτείται για τις πράξεις «παραγωγής» ή «αναπαραγωγής» όσον αφορά το «υλικό πολλαπλασιασμού της προστατευόμενης ποικιλίας».

- 37 Επιπλέον, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 32 έως 35 των προτάσεών του, από τις προπαρασκευαστικές εργασίες σχετικά με το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως ΥΡΟΝ προκύπτει ότι η χρησιμοποίηση του υλικού πολλαπλασιασμού για την παραγωγή συγκομιδής αποκλείστηκε ρητώς από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως που θεσπίζει τις προϋποθέσεις εφαρμογής της πρωτογενούς προστασίας, η οποία αντιστοιχεί σε εκείνη του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94.
- 38 Επομένως, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως ΥΡΟΝ, ο δημιουργός δεν μπορεί να απαγορεύει τη χρησιμοποίηση συστατικών ποικιλίας αποκλειστικώς για σκοπούς γεωργικής συγκομιδής, αλλά μπορεί να απαγορεύει μόνον πράξεις που οδηγούν σε αναπαραγωγή ή πολλαπλασιασμό της προστατευόμενης ποικιλίας.
- 39 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', και παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 έχει την έννοια ότι, για τη δραστηριότητα καλλιέργειας προστατευόμενης ποικιλίας και συγκομιδής των καρπών της, οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού, απαιτείται η παροχή αδείας εκ μέρους του κατόχου του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την εν λόγω φυτική ποικιλία εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 40 Με το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 έχει την έννοια ότι οι καρποί φυτικής ποικιλίας που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού πρέπει να θεωρούνται ότι έχουν αποκτηθεί διά «χρησιμοποίησης συστατικών της [εν λόγω φυτικής] ποικιλίας άνευ σχετικής αδείας», κατά την ως άνω διάταξη, όταν τα εν λόγω συστατικά ποικιλίας έχουν πολλαπλασιασθεί και πωληθεί σε κάτοχο γεωργικής εκμεταλλεύσεως από φυτώριο κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της δημοσιεύσεως της αιτήσεως για τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί της εν λόγω φυτικής ποικιλίας και της χορηγήσεως του εν λόγω δικαιώματος.
- 41 Συναφώς, επισημαίνεται, αφενός, ότι, κατόπιν της χορηγήσεως του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, η τέλεση άνευ σχετικής αδείας των πράξεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94 όσον αφορά τη φυτική ποικιλία για την οποία χορηγήθηκε το δικαίωμα αυτό συνιστά «χρησιμοποίηση άνευ σχετικής αδείας», κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94. Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 94, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, κατά κάθε προσώπου το οποίο, υπό τις περιστάσεις αυτές, επιχειρεί κάποια από τις εν λόγω πράξεις μπορεί να ασκηθεί αγωγή, εκ μέρους του κατόχου του δικαιώματος, με αίτημα την παύση της προσβολής του δικαιώματος ή την καταβολή εύλογης αποζημιώσεως ή και με τα δύο αυτά αιτήματα.
- 42 Αφετέρου, όσον αφορά το προ της χορηγήσεως του δικαιώματος αυτού χρονικό διάστημα, ο εν λόγω κάτοχος μπορεί να απαιτήσει, σύμφωνα με το άρθρο 95 του κανονισμού 2100/94, εύλογη αποζημίωση από κάθε πρόσωπο το οποίο, στο χρονικό διάστημα μεταξύ της δημοσιεύσεως της αιτήσεως για τη χορήγηση του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας και της χορηγήσεως του εν λόγω δικαιώματος, είχε τελέσει πράξη που θα ήταν απαγορευμένη για το τελευταίο αυτό πρόσωπο ύστερα από αυτό το χρονικό διάστημα λόγω ενός τέτοιου δικαιώματος.
- 43 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στο μέτρο που το άρθρο 95 του κανονισμού αφορά μόνον τη δυνατότητα του κατόχου του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας να αξιώσει εύλογη αποζημίωση, το εν λόγω άρθρο δεν του απονέμει άλλα δικαιώματα, όπως, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη χρησιμοποίηση συστατικών της εν λόγω φυτικής ποικιλίας για το χρονικό διάστημα περί του οποίου γίνεται λόγος στο ως άνω άρθρο 95. Επομένως, το εν λόγω σύστημα προστασίας

διαφέρει από εκείνο της προηγούμενης παροχής αδειάς που ισχύει όταν οι πράξεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94 τελούνται μετά τη χορήγηση του κοινοτικού δικαιώματος.

- 44 Εξ αυτού συνάγεται ότι, όσον αφορά την περίοδο προστασίας περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 95 του κανονισμού 2100/94, ο κάτοχος του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας δεν μπορεί να απαγορεύσει την τέλεση κάποιας από τις πράξεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού λόγω ελλείψεως συγκαταθέσεως εκ μέρους του, και επομένως η τέλεσή τους δεν συνιστά «χρησιμοποίηση άνευ σχετικής αδειάς», κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.
- 45 Εν προκειμένω, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, στο μέτρο που ο πολλαπλασιασμός και η πώληση στον A. J. Martínez Sanchís των δενδρυλλίων της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης προστατευόμενης φυτικής ποικιλίας τελέσθηκαν κατά το χρονικό διάστημα περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 95 του κανονισμού 2100/94, οι πράξεις αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως τέτοια χρησιμοποίηση άνευ σχετικής αδειάς.
- 46 Επομένως, οι καρποί που ελήφθησαν από τα ως άνω δενδρύλλια δεν πρέπει να θεωρούνται ότι αποκτήθηκαν διά χρησιμοποίησης άνευ σχετικής αδειάς, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, τούτο δε ακόμη και αν οι καρποί αυτοί συνελέγησαν μετά τη χορήγηση του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας. Πράγματι, όπως προκύπτει από την απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα, η καλλιέργεια των συστατικών μιας φυτικής ποικιλίας και η συγκομιδή των καρπών της εν λόγω ποικιλίας οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού δεν συνιστά πράξη παραγωγής ή αναπαραγωγής συστατικών ποικιλίας, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2100/94.
- 47 Όσον αφορά τα δενδρύλλια της προστατευόμενης φυτικής ποικιλίας που πολλαπλασιάστηκαν και πωλήθηκαν στον A. J. Martínez Sanchís από φυτώριο μετά τη χορήγηση του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας, επισημαίνεται ότι τόσο ο πολλαπλασιασμός των εν λόγω δενδρυλλίων όσο και η πώλησή τους μπορούν να συνιστούν τέτοια χρησιμοποίηση άνευ σχετικής αδειάς, δεδομένου ότι, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχεία γ' και δ', του κανονισμού 2100/94, η προσφορά προς πώληση και η πώληση ή οποιαδήποτε άλλου είδους διάθεση στην αγορά των καρπών προστατευόμενης ποικιλίας εξαρτώνται από την προϋπόθεση της προηγούμενης συγκαταθέσεως του κατόχου του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας.
- 48 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι καρποί των δενδρυλλίων της προστατευόμενης φυτικής ποικιλίας περί των οποίων γίνεται λόγος στην προηγούμενη σκέψη και τους οποίους συνέλεξε ο A. J. Martínez Sanchís μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν αποκτηθεί διά χρησιμοποίησης συστατικών μιας προστατευόμενης ποικιλίας άνευ σχετικής αδειάς, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94.
- 49 Τούτου δοθέντος, προς τον σκοπό της εφαρμογής της τελευταίας αυτής διατάξεως, θα πρέπει επιπροσθέτως ο εν λόγω κάτοχος να μην είχε εύλογες δυνατότητες να ασκήσει το δικαίωμά του επί της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης φυτικής ποικιλίας έναντι του φυτωρίου που πολλαπλασίασε και πώλησε τα συστατικά ποικιλίας.
- 50 Δεδομένου ότι η απόφαση περί παραπομπής δεν περιέχει συγκεκριμένη ένδειξη όσον αφορά την τελευταία αυτή προϋπόθεση που θεσπίζει το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94, εναπόκειται, εν πάση περιπτώσει, στο αιτούν δικαστήριο να προβεί στις αναγκαίες συναφώς εξακριβώσεις.

- 51 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 έχει την έννοια ότι οι καρποί φυτικής ποικιλίας οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού δεν μπορούν να θεωρούνται ότι έχουν αποκτηθεί διά «χρησιμοποίησης συστατικών της [εν λόγω φυτικής] ποικιλίας άνευ σχετικής αδείας», κατά την ως άνω διάταξη, όταν τα εν λόγω συστατικά ποικιλίας έχουν πολλαπλασιασθεί και πωληθεί σε κάτοχο γεωργικής εκμεταλλεύσεως από φυτώριο κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της δημοσίευσής της αιτήσεως για τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την εν λόγω φυτική ποικιλία και της χορηγήσεως του δικαιώματος αυτού. Όταν, μετά τη χορήγηση του δικαιώματος αυτού, τα εν λόγω συστατικά ποικιλίας πολλαπλασιάστηκαν και πωλήθηκαν χωρίς τη συγκατάθεση του κατόχου του δικαιώματος αυτού, ο τελευταίος δύναται να προβάλει το δικαίωμα που του παρέχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', και παράγραφος 3, του ως άνω κανονισμού όσον αφορά τους εν λόγω καρπούς, εκτός εάν είχε εύλογες δυνατότητες να ασκήσει το δικαίωμά του επί αυτών των ιδίων συστατικών ποικιλίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, έχει την έννοια ότι, για τη δραστηριότητα καλλιέργειας προστατευόμενης ποικιλίας και συγκομιδής των καρπών της, οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού, απαιτείται η παροχή αδείας εκ μέρους του κατόχου του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την εν λόγω φυτική ποικιλία εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού.
- 2) Το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 έχει την έννοια ότι οι καρποί φυτικής ποικιλίας οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ως υλικό πολλαπλασιασμού δεν μπορούν να θεωρούνται ότι έχουν αποκτηθεί διά «χρησιμοποίησης συστατικών της [εν λόγω φυτικής] ποικιλίας άνευ σχετικής αδείας», κατά την ως άνω διάταξη, όταν τα εν λόγω συστατικά ποικιλίας έχουν πολλαπλασιασθεί και πωληθεί σε κάτοχο γεωργικής εκμεταλλεύσεως από φυτώριο κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της δημοσίευσής της αιτήσεως για τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας όσον αφορά την εν λόγω φυτική ποικιλία και της χορηγήσεως του δικαιώματος αυτού. Όταν, μετά τη χορήγηση του δικαιώματος αυτού, τα εν λόγω συστατικά ποικιλίας πολλαπλασιάστηκαν και πωλήθηκαν χωρίς τη συγκατάθεση του κατόχου του δικαιώματος αυτού, ο τελευταίος δύναται να προβάλει το δικαίωμα που του παρέχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', και παράγραφος 3, του ως άνω κανονισμού όσον αφορά τους εν λόγω καρπούς, εκτός εάν είχε εύλογες δυνατότητες να ασκήσει το δικαίωμά του επί αυτών των ιδίων συστατικών ποικιλίας.

(υπογραφές)